

Zpravodaj Klubu čtenářů Bohumila Hrabala

N Y M B U R S K Ý

PÁBITEĽ

číslo 59

Václav Neckář po svém koncertu na devatenáctém Hrabalově Kersku.

I na devatenáctém Hrabalově Kersku teklo Postřižinské pivo

Ve znamení padesáti let od natočení filmu *Ostře sledované vlaky* a dvacátého výročí úmrtí autora jeho předlohy Bohumila Hrabala se uskutečnilo v sobotu 20. května 2017 již 19. Hrabalovo Kersko.

Jeho hlavními pořadateli jsou Klub čtenářů Bohumila Hrabala, Městská knihovna v Nymburce a Lesní ateliér Kuba v Kersku, za přispění města Nymburk, Středočeského

kraje, Pivovaru Nymburk, obce Hradištko, NKC Nymburk a Vlastivědného muzea v Nymburce.

I přes varování meteorologů o možném dešti a dokonce i krupobití přicházejícím z Bavorska, se o desáté hodině sešla velká skupina nadšenců u Svatojosefského pramene k procházce Kerskem, po místech, která měl Bohumil Hrabal rád. Ve stejnou dobu odjížděl z Nymburka po Hrabalově cyklo-

stezce osmdesátičlenný peleton cyklojízdů do Kerska a z přístavu pod nymburskými hradbami vyplula loď Blanice s dalším houfem lidí.

Všichni se pak sešli spolu s dalšími stovkami lidí z celé republiky, mezi nimiž byli i hosté z Polska a Slovenska, o 13. hodině na zahradě Lesního ateliéru Kuba v Kersku, kde už vyhrávala kapela Tojo Band a bylo roztočené Postřižinské pivo.

Divadelní spolek Hálek sehrál epizodu z *Ostře sledovaných vlaků*.

Divadelní spolek Hálek sehrál epizodu s erotickými hrátkami pana výpravčího Hubičky, dokonce i s razítkováním, z *Ostře sledovaných vlaků*. Mezi hosty, kteří se vystřídal na jevišti se vzpomínkami na natáčení „Vlaků“ a na jejich autora byli kameraman Menzelových filmů Jaromír Šofr, představitel Miloše Hrmu Václav Neckář, herci Petr Brukner (*Slavnosti sněženek*, *Obsluhoval jsem anglického krále...*) a Pavel Nový (*Obsluhoval jsem anglického krále...*) a sochař Aleš Hnízdil, autor výtvarné podoby pomníku na hrobě rodiny Hrabalovy v Hradištku.

Dalším bodem programu byly křty hrabalovských knižních novinek. Kniha Jana Řehounka *Kerskem ve stopách Bohumila*

Jan Řehounek, prof. Pavel Pařko a Bronislav Kuba při křtu knihy *Kerskem ve stopách Bohumila Hrabala*.

Hrabala navazuje na již v roce 2012 vydanou knihu *Nymburkem ve stopách Bohumila Hrabala*. Role kmotrů při symbolickém křtění (knihy se nepolévají, to je barbarství) se ujali vzácný host, věhlasný chirurg, prof. Pavel Pařko a keramik Bronislav Kuba z Lesního ateliéru Kuba v Kersku. Honza Řehounek změnil pro následující křest roli autora za roli kmotra, a to knize svého přítele, slovenského spisovatele Petera Pačaje *Na haličskom moste sa netancuje* (s hrabalovskou tematikou).

Vyvrcholením celoodpoledního programu bylo bezesporu několik písniček Václava Neckáře a jeho bratra Jana. Vašek to pěkně rozjel, nadšené publikum ho z jeviště vůbec nechťelo pustit – musel přidávat.

Po celý den si zájemci mohli prohlédnout výstavu koláží Petra Bruknera *Blízká setkání třetího druhu aneb Prznění klasiků* v galerii Lesního ateliéru Kuba. Tři z jeho obrázků byly vydraženy. Při vyvolávací ceně 1 000 korun za jeden vynesla dražba rovných 10 000 Kč, které se staly základem pro pořízení kerského Poetikomatu (zvukové zařízení k přehrávání textů z hrabalovských audioknih).

Devatenáctý ročník Hrabalova Kerska se opět vydařil, budeme se těšit na jubilejní dvacátý.

Ohlasy z fejsbuku

V týdnu před 3. březnem jsem vyvěsil na svůj fejsbuk vzpomínku na Bohumila Hrabala. Ohlasy přátel jsou následující:

Jiráskova knihovna Klučov: *To je moc pěkná vzpomínka, díky Honzo. Také ráda vzpomínám na Literární setkání s Bohumilem Hrabalem, u nás 1. 3. 2014.*

Jana Hochmannová, spisovatelka: *Miluji jeho knihy, zažil toho hodně a prošel spoustou prací. Je to pro mne PAN SPISOVATEL, jehož kvality ještě nikdo z nás nedosáhl. A bude nám to mnohým dost dlouho trvat, než se vypíšeme k jeho dokonalosti. Vzpomínám na něj a obdivuji jeho tvorbu.*

Zdeněk Maixner, Letohrad: *Život je s Vámi kouzelnější,... Díky pane spisovatel, jste nezapomenutelný!*

Jiří Prokop: *Velká legenda!*

Hana Pospíšilová: *Opravdový PAN SPISOVATEL – u nás v Kersku bude žít navždy.*

Miloslav Hlavsa, kameraman: *Jak to tenkrát bylo? Dělal jsem v kabelovém vysílání na Praze 8, vysílali jsme i do paneláku na sídlišti Sokolniki, ale pochybuju, že se na nás díval. Ale! Pár dní poté nám Jiří Langmajer v Divadle pod Palmovkou načel a my pak záběry z Perliček na dně a zákoutími Libně pokryli tenhle text: „Vždycky jste ji oslovoval a snad jste se jí nikdy nebál. Ať vás, vlastně Miloše Hrmu, mījela v ostře sledovaném vlaku, smlsila si na vašem domě na hrázi věčnosti nebo skolila kance, kterého myslivci*

hnali z honitby až do školy. Bral jste ji jako součást život, protože taková je. Nečekaná, kručá, spravedlivá a snad i krásná. Smrt. Jestliže existuje nějaké „potom“, pak pevně věřím, že tam mají kerskou Hájenu, staroměstského Tygra či Brčálku s Krušovičkým. A pokud ano, tak tam právě máte před sebou zlatistý nektar. A jestli je to tak, jak se někdy vypráví, zrovna tam s vámi sedí strýc Pepin a vypráví jednu ze svých hlučných historek. A pivo tam mají za korunu dvacet.“ Tak pane Hrabale: Na zdraví....a na věčnost!

Díky za úctu a lásku k našemu panu spisovatel. **Honza Řehounek**

Pavel Nový a Helena Liptáková losují vítěze soutěží.

KDE SE CO ŠUSTLO

k 20. výročí odchodu B.H.

- Sdružení Serpens uspořádalo 1. února v literární kavárně v pražské Řetězové ulici pořad s názvem Jsme tady na dovolené vod hrobaře. Večer málo známých dokumentů a svědectví přinesl: Když byl Hrabal v Americe, Hrabal byl taky v Jiříkově vidění, Hrabal a Havel v Život je všude, Hrabal v pátých patrech.

- V Českém centru v Budapešti byla 9. února pokřtěna kniha Tomáše Mazala o Bohumilu Hrabalovi *Slalom na parnas*,

v maďarštině Utikalauz Buhumil Hrabal nyomában.

- Česká televize vzpomněla Bohumila Hrabala důstojně: 1. února na Artu Požehnaný a prokletý básník Bohumil Hrabal, 5. února na ČT1 úsměvy Bohumila Hrabala s Jaromírem Hanzlíkem a Andělské oči, 6. února Skřivánci na niti.

- Hrabal se dostal dokonce i do Blesku: 5. února – Pábitel, milovník i literát.

Mezinárodní hrabalovská konference proběhla v Nymburce

Na Apríla a dva dny před ním, tedy od 30. března do 1. dubna, se stal Nymburk „pupkem“ hrabalovského světa. A nebyl to apríl, naopak, mimořádně vážný vědecký podnik.

Konala se zde mezinárodní konference připomínající 20. výročí úmrtí spisovatele Bohumila Hrabala: „Schizofrenická historiografie – Literatura Bohumila Hrabala v dějinných zlomech krátkého 20. století“. Zúčastnili se jí specialisté na Hrabalovo dílo – bohemisté, literární vědci, publicisté, ale i nadšení čtenáři jeho knih, z Belgie, USA, Německa, Polska, Maďarska a České republiky.

Konferenci uspořádalo město Nymburk ve spolupráci s Fakultou humanitních studií UK, Filozofickou fakultou UK, Centre d'Etudes Tchéques, Université Libre de Bruxelles, Universität Erfurt a Ústavem dějin a archivem UK.

Ve čtvrtek dopoledne byl blok přednášek věnován tématu „Estetický realismus a intertextualita“. Petra James (Université Libre de Bruxelles) zvolila téma „Pojídač dějin Bohumil Hrabal“, Alexander Kaczorowski (Institut Slawistyki Zachodniej i Poludniowej, Uniwersytet Warszawski, Polsko) hovořil o „legitimizační strategii v pozdní tvorbě Bohumila Hrabala“. Jakub Češka (Fakulta humanitních studií UK) osvětlil „Dějinnou změnu jako princip ozvláštňení“ a Blanka Činátlová (Filozofická fakulta UK) se představila tématem „(Sebe)obrazy středoevropsanství u Bohumila Hrabala“.

Vzhledem k pozdějšímu příjezdu některých účastníků byla konference oficiálně zahájena teprve ve 13.30 hodin starostou města Nymburk Pavlem Fojtíkem a děkanou Fakulty humanitních studií Univerzity Karlovy Marií Pětovou.

Následovaly přednášky Pavla Kosatíka (publicista) „Bohumil Hrabal – spisovatel český a jeho lid“, Jana Řehounka (spisovatel, předseda Klubu čtenářů Bohumila Hrabala) „Nymburské aktivity k Bohumilu Hrabalovi“, Pavla Fojtíka (historik) „Studentská

léta Bohumila Hrabala v Nymburce“, Radka Diestlera (Muzeum a archiv populární hudby) „S Hrabalem za fotbal“, Michala Plavce (Národní technické muzeum Praha) „Hrabalovo Zálabí“, Josefa Tomeše (Masarykův ústav a Archiv AV ČR) „Libeňský genius loci a česká literatura“, Marka Ďurčanského (Ústav dějin a archiv UK) „Akademický slib vykonán“.

V podvečerních hodinách navštívili účastníci konference stálou expozici Bohumila Hrabala v nymburském Vlastivědném muzeu, která je velmi zaujala.

Pátek patřil širokému tématu „Obrazy kultu jako historiografického rámce“. Vystoupili: Hana Pichová (University of North Carolina, Chapel Hill, USA) „Generalisimův pomník a Zrada zrcadel“, Joanna Goszczyńska (Instytut Slawistyki Zachodniej i Poludniowej, Uniwersytet Warszawski, Polsko) „Proč Poláci milují Hrabala?“, Jan Tlustý (Masarykova univerzita v Brně) „Kdo jsem?: autobiografický mýtus v pozdních textech Bohumila Hrabala“, Josef Fulka (Fakulta humanitních studií UK) „Dětství podle Bohumila Hrabala“, Jiří Pelán (Filozofická fakulta UK) „Svatby v domě: příběh v historii, historie v příběhu“, Holt Meyer (Universität Erfurt, Německo) „Barthesovy masky v Hrabalových Prolukách“, Miloslava Slavičková (Lunds universitet, Švédsko) „Hledání vlastní identity – trilogie Svatby v domě“.

O polední přestávce navštívili účastníci konference nymburské Gymnázium Bohumila Hrabala (kde se již ve středu sešli se studenty Petra James a Holt Meyer) a s výkladem Pavla Fojtíka a Jana Řehounka si prošli nymburské historické památky.

V podvečer se sešli v Hálkově divadle, kde na malé scéně vystoupila se čtením z Hrabalových povídek herečka Zdena Hadrboľcová. Přečetla rovněž povídku Jiřího Černého „Jak nás pan spisovatel poslal...“, která sklídila zasloužený potlesk. Zcela neplánovaně vystoupili rovněž kerští sousedé Bohumila Hrabala Pavel Misík a Zdeněk Eliáš s několika vzpomínkami na spisovatele a svého přítele. Nadšení vyvolal monologem strýce Pepína z Postřižin vynikající nymburský herec Jarda Šturma. V neformálních diskusích uběhl příjemný večer jako voda.

„Bohumil Hrabal v interdisciplinárních disciplínách“ byl rámcem diskusí sobotního dopoledne. Vystoupili v něm Martin Franc (Masarykův ústav a Archiv AV ČR) „Pře-

hrabalováno? Bohumil Hrabal jako dobový módní autor šedesátých let 20. století“, Petr Kotyk a Tomáš Pavlíček (Památník národního písemnictví, Praha) „Archivní fondy Bohumila Hrabala a jeho přátel v Literárním archivu PNP“.

Po obědě se většina účastníků vypravila na příjemný výlet do Kerska s komentáři a výkladem Jana Řehounka a Jiřího Černého. První zastávky ale patřily ještě Hrabalovi v Nymburce – u hrabalovského pose-

Pohled do jednacího sálu.

zení U Tří koček a vily Hrabalovy rodiny a pak v pivovaru u pamětní desky „ve výšce, kam čurají psi“. Následovalo pietní zastavení na hřbitově v Hradištku u spisovatelova hrobu, postání před někdejší Hrabalovou chatou, ochutnání minerálky u Svatojosefského pramene a seznámení s neveselým osudem dvou zničených předchůdců sochy svatého Josefa. V Lesním ateliéru Kuba si mnozí koupili nějakou velikonoční drobnost na památku a někteří si dali s Broňou Kubou panáka valašské slivovice. Závěr slunného odpoledne i celé konference patřil jednomu, dvěma, třem... pivům v restauraci Hájenka.

Lze bez nadsázky konstatovat, že se mezinárodní hrabalovská konference vydařila. Velmi poctivě ji hodnotili hlavní garanti odborného programu Petra James, Holt Meyer a Marek Ďurčanský, ocenili rovněž bezchybný průběh a perfektní organizaci nymburských pořadatelů. Nadšeně o ní hovořili i zahraniční posluchači, například Miklos Orvosz, majitel hrabalovské restaurace v Budapešti, či Ryszard Borowski, námořní kapitán v důchodu z Polska, ale i účastníci čeští, například publicista Milan Čejka z Libice nad Cidlinou či studentka filozofie z Pardubic Jarmila Poncová.

Takováto významná akce by si zcela jistě zasloužila větší publikační prostor, než jaký jsme schopni jí v Nymburském pábiteli věnovat. Vždyť o každé přednášce by se dalo napsat několik stránek. Je ale pravděpodobné, že budou soustředěny do tištěného sborníku. Stane-li se tak, určitě dáme členům Klubu čtenářů Bohumila Hrabala vědět.

Naslouchající Jiří Černý.

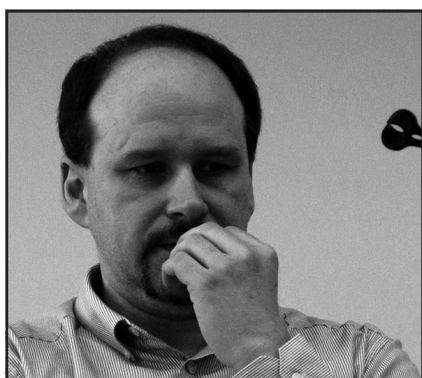

Jiří Pelán a Holt Meyer.

Pavel Fojtík měl ke své přednášce připravenou i obrazovou prezentaci.

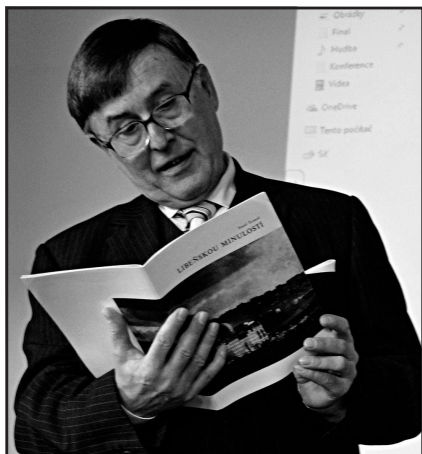
Tomáš Pavlíček.

Pavel Kosatík.

Joana Goszczyńska.

Josef Tomeš.

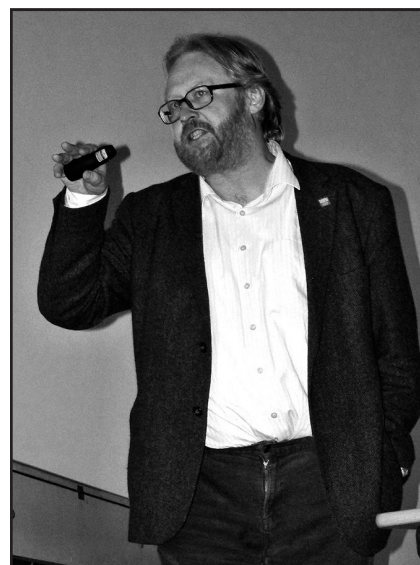
Jakub Češka.

Martin Franc.

Josef Fulka a Jan Tlustý.

Michal Plavec.

Jan Řehounek, Aleksander Kaczorowski a László Polgár v kuloárech.

Holt Meyer a Petra James s Broňou Kubou v jeho Lesním ateliéru v Kersku.

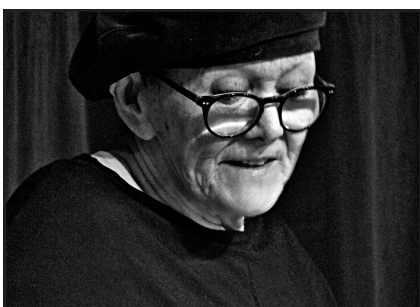
Účastníci konference na návštěvě v Gymnáziu Bohumila Hrabala.

Jarda Šturma se svým nezapomenutelným podáním strýce Pepina.

Jiří Černý, Eva Tomková a László Polgár v kerské Hájence.

Zdena Hadrboľcová četla v divadle z Hrabala.

24. Josef Toměš diskutuje.

V programu hrabalovské konference vystoupil 30. března, mezi dalšími dvaceti referujícími, i předseda Klubu čtenářů Bohumila Hrabala Jan Řehounek. Jeho příspěvek otiskujeme v původním znění (bez vsuvek, které vkládal takříkajíc spatra).

Nymburské aktivity k Bohumilu Hrabalovi

Když byla dne 3. února 1997 ukončena pozemská pouť Bohumila Hrabala, zdálo se, že připomínání odkazu světoznámého spisovatele zůstane vyhrazeno tak jako u jiných osobností pouze školním čítankám a literárním vědcům. V Hrabalově případě se tak ovšem nestalo.

Na tom, aby se tak nestalo, se významnou měrou podílel i spisovatelův milovaný Nymburk.

S Nymburkem byl Bohumil Hrabal citově svázán po celý život, a to i v době, kdy se k němu komunističtí představitelé města obrátili zády. To je dílčí kapitola Hrabalova života, o které se obecně mnoho neví, nicméně se do něj podstatně zapsala.

Na začátku 70. let nymburský amatérský historik Václav Kořínek, je to právě onen Kořínek z trojice pamětníků starých časů v Harlekýnových miliónech, přišel s myšlenkou oslavit sedmisté výročí založení města v roce 1975. Oslovil několik přátel, o nichž věděl, že tomuto výročí mohou něco přinést, mezi nimi i spisovatele Bohumila Hrabala, a začali zcela neformálně chystat oslavy.

Jenže když už se začaly rýsovat obrysy chystaného výročí, vložili se do toho představitelé městského národního výboru – „přeci není možné, aby si tady nějakou oslavu chystali nějací občané jen tak na koleně“ – a z oslav učinili oficiální akci.

Objevil se ale závažný problém: Bohumil Hrabal. I usnesli se soudruzi, pravděpodobně na návrh zasloužilého umělce Jana Seidela, někdejšího Hrabalova přítele, že spisovatel na indexu nemůže v takové akci figurovat, a z „přípravného výboru oslav“ ho vyloučili. Nikdo nenašel ani tu trochu slušnosti, spisovateli to přímo sdělit, pouze mu vzkázali, ať už nechodí.

A právě ze svědectví Václava Kořínka, který mu onen vzkaz do Kerska přinesl, vyplývá, že Hrabal v tu chvíli na kousičky roztrhal již k výročí napsané texty, přišli jsme tedy o další jeho knihu, a prohlásil, že s Nymburkem skončil.

Bezprostřední reakcí bylo i to, že nechal z nymburského hřbitova přestěhovat ostatky rodičů a strýce Pepina do hrobu, který koupil na hřbitově v Hradištku, jak říkal, Elišce k narozeninám.

Všichni, co jsme k němu měli blízko a občas jsme se s ním sešli, můžeme potvrdit, že jeho proklamace, že s Nymburkem skončil, byla pouze okamžitým vzplanutím, že se dál o dění ve městě neustále živě zajímal. Do Nymburka ovšem jezdil, dalo by se říci, pouze inkognito.

Došlo ale i k několika veřejným návštěvám, například v roce 1980 měl literární besedu v okresní knihovně a v roce 1985 se zúčastnil hrabalovského večera v kulturním domě. A tehdy, při besedě, otevřeně prohlásil, že kvůli několika blbcům přeci nezanevře na město, které má rád.

Po listopadu 1989 se oboustranné vztahy Bohumila Hrabala a města Nymburka postupně upravovaly, ale hořkost křivdy zůstávala hluboko ve spisovatelově citlivé duši.

Když jsme se 13. února 1997 vraceli ze strašnického krematoria z posledního rozloučení s našim panem spisovatelem, zastavili jsme se s Jirkou Černým v Kersku, abychom chvíli postáli před jeho chatou. A už tehdy uzáložně odhodlání napravit křivdy a nedopustit, aby se na Nymburáka Hrabala zapomnělo.

Na sobotu 21. listopadu 1998 jsme do Hálkova divadla v Nymburce svolali ustavující shromáždění Klubu čtenářů Bohumila Hrabala. Sešlo se 250 lidí, z nichž 70 podepsalo na místě přihlášku do klubu.

Klub čtenářů Bohumila Hrabala pracuje při Městské knihovně v Nymburce, sdružuje příznivce Hrabalovy tvorby z celé republiky, ale i ze zahraničí. Klub vydává zpravodaj Nymburský pábítel a inicioval i všechny následující aktivity.

Tou nejvýraznější bylo otevření stálé expozice věnované životu a dílu Bohumila Hrabala. Původní myšlenka zřízení samostatného Hrabalova muzea v objektu bývalé hvězďárny na Zálábí ztroskotala na nedostatek finančních prostředků, ale díky pochopení vedení Polabského muzea v Poděbradech a Městského úřadu v Nymburce, osobnímu nasazení pracovníků nymburského muzea v čele s Františkem Sýkorou a pomocí Dáši Hrabalové, spisovatelovy švagrové, se podařilo vybudovat stálou expozici, jež byla slavnostně otevřena 28. března 1999, v den nedožitých spisovatelových osmdesátých pátých narozenin. Podíváme-li se zpět, můžeme s potěšením konstatovat, že do muzea našli a stále nacházejí cestu nejen skalní příznivci literátovy osobnosti a tvorby.

S Bohumilem Hrabalem jsme se, když nejezdil do Nymburka, setkávali v Kersku. A bylo tomu tak i na sklonku jeho života. Vzpomínám si, když jsem se s ním sešel na podzim roku 1996, musel jsem mu vyprávět o tom, co se právě v Nymburce děje.

Když jsem mu po týdnu přivezl svoji knihu, o kterou mne požádal, šli jsme spolu na krátkou procházku k Labi. Jeho nadšené vyznání niterného vztahu ke kerské přírodě mi nastálo utkvělo v paměti.

Vedlo to, po řadě diskusí s přáteli, k uspořádání setkání Hrabalovo Kersko a vytýčení turistického okruhu Po místech, která měl Bohumil Hrabal rád. V současné době rozšířeného o naučnou stezku Kerskem. V sobotu 22. května 1999 se dopoledne shromáždilo asi šest desítek lidí u Svatojosefského pramene, abychom se vydali, jako já tehdy s ním, po místech, která měl rád. A pak jsme si na zahradě Lesního atelieru Kuba spolu s dalšími přichozími, dohromady nás bylo asi sto šedesát, udělali příjemné odpoledne s divadelní adaptací Postřižin a povídání při kytáře. Že se z tohoto komorního setkání vyvine oblíbená každoroční akce, kterou navštívují stovky lidí, jsme tenkrát vůbec nepředpokládali. Za dosavadních osmnáct ročníků se v Kersku vystřídali snad všichni protagonisté hrabalovských filmů, jeho přátelé i obdivovatelé.

Dalším nymburským počinem bylo 4. září 1999 otevření Literárního kabinetu Bohumila Hrabala v Městské knihovně, který soustředí Hrabalovy knihy, díla věnující se jeho osobě a tvorbě, výstřížkovou službu z tisku, a poskytuje zájemcům a badatelům možnost získat potřebné informace.

Nymburski stáli zcela samozřejmě a spontánně v popředí všech hrabalovských vzpomínkových akcí, jako byla Hrabalova devadesátka, pro oslavy stého výročí jeho narození v roce 2014 jsme to byli my, reprezentovaní tehdy místostarostou, nyní starostou Pavlem Fojtíkem, kdo v předstihu oslovil všechna města s Hrabalovým osudem svázaná, koordinovali jsme většinu pořádaných akcí a podařilo se nám podnitit zcela mimořádný zájem médií. Rovněž letošní připomenutí dvacátého výročí Hrabalova odchodu, jehož součástí je rovněž toto prestižní mezinárodní setkání, je v režii nymburských přátel Bohumila Hrabala a jeho tvorby.

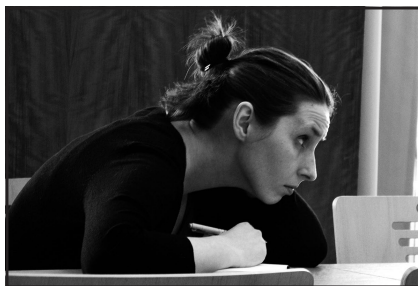

Jan Řehounek.

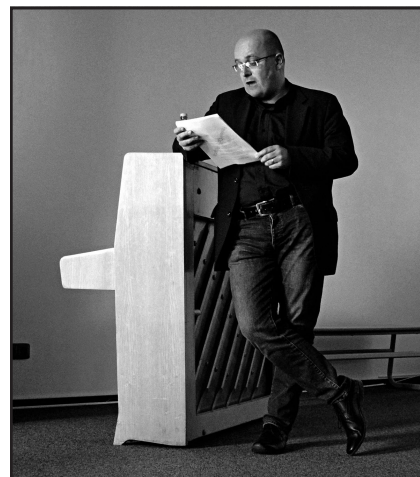

Marek Ďurčanský.

Jedna ze zaujatých posluchaček.

Radek Diestler.

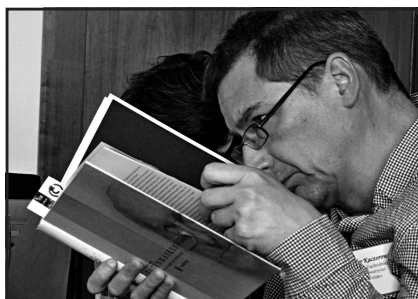
Petra James.

Hana Pichová.

Jiří Pelán.

Aleksander Kaczorowski.

Petr Kotyk.

Miloslava Slavičková.

Petr Černožouz a Lucie Pekárková z městského úřadu.

Mail z Londýna

Vážený pane Řehouneku.

Možná se podivíte, kdo Vám píše z Londýna. Jmenuji se Kurt Vorlicek. Jak už moje české příjmení, zpotvořené odejmutím diakritických znamének, napovídá, nejsem Angličan a křestní jméno mám německé. Narodil jsem se totiž ve Vídni českým rodičům, ale po maturitě na gymnáziu jsem odešel studovat do Velké Británie a už jsem zde zůstal napořád. Jsem literární historik, ale dlouho již v důchodu, je mi osmdesát šest let, vyučoval jsem na vysoké škole, překládal z češtiny do němčiny a angličtiny a opačně.

Ale nyní k důvodu, proč Vám piší. Moji čeští vzdálení příbuzní mi poslali knihu Nymburk literární. Je to krásné a záslužné dílo. Ač jsem v Nymburku nikdy nebyl a zřejmě ho již ani nebudu mít možnost navštívit, neboť mi už zdravotní stav nedovoluje cestovat, jako bych toto město důvěrně znal. Vámi zprostředkovaná procházka se zastávkami k pomyslné návštěvě místních literátů mě těšila.

Hlavním důvodem, proč mi moji drazí poslali knihu, je ale přítomnost Františka Ladislava Vorlíčka. O jeho existenci jsem věděl, byl to strýc mého pradědečka, ale žádné bližší informace jsem neměl k dispozici. Díky Vaší knize jsem tuto mezeru ve svých znalostech našeho českého rodu měl možnost doplnit.

A nejen to. Se zaujetím jsem četl o českých spisovatelích, kteří se v Nymburku narodili neb zde působili. Obzvláště mne zaujala stať o Janu z Wojkowicz, jehož knihy veršů Sny a touhy a Království snu vlastním. A pak podrobná kapitola o Bohumilu Hrabalovi. Pyšním se dvaceti čtyřmi svazky jeho děl ve své knihovně, které jsem postupně nakoupil při svých návštěvách Prahy. Ve chvílích, kdy se mi zasteskne po jadrné češtině, po nich sahám, stejně tak, jako po dílech Vladislava Vančury nebo Jaroslava Haška. Je to krásné čtení. Rád čítám v Ostře sledovaných vlcích, Perliče na dně, Něžném barbaru, Postřižinách, nejraději ovšem mám Harlekýnovy milióny. Zřejmě proto, že jsem na sklonku života stejně jako hlavní hrdinka knihy – někdejší krásná Maryška z Postřižin. Škoda jen, že se Bohumil Hrabal v Británii netěší popularitě, jako například v německy hovořících zemích a samozřejmě v Čechách.

Vždyť i existence Vašeho Klubu čtenářů Bohumila Hrabala a festivalu Hrabalovo Kersko, o nichž jsem se rovněž dočetl, svědčí o popularitě tohoto výjimečného spisovatele a krásném vztahu čtenářů k němu.

Milý pane Řehouneku, přijměte, prosím, moje srdečné díky za Vaši mimořádnou knihu a za vše, co ve Vašem Nymburku podnikáte ve prospěch literatury české.

Váš vděčný Kurt Vorlicek, Londýn

Autor pomníku s nápisem „Rodina Hrabalova“

Před časem jsem na fejsbuku narazil na jméno Aleš Hnízdil. Ejhle, to je autor pomníku na hrobu rodiny Hrabalových v Hradištku, řekl jsem si, a pozval ho na Hrabalovo Kersko.

Akademický sochař, docent a jak jsme se přesvědčili, milý člověk, přijel. A vysvětlil nám, jak vznikl náhrobek a proč je právě takový.

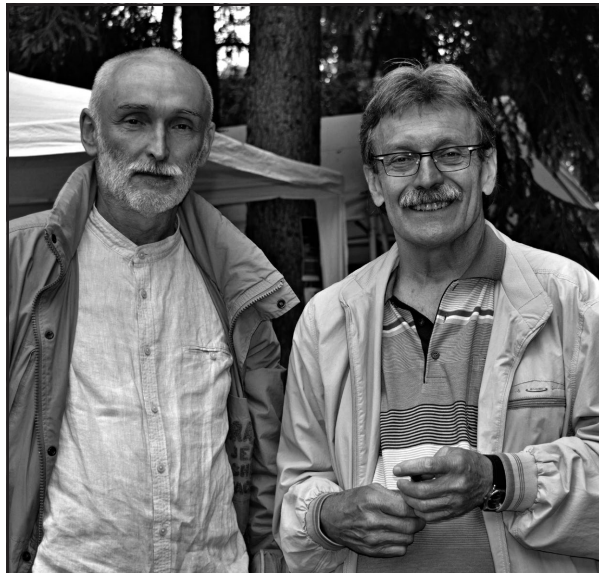
Bohumilu Hrabalovi ho, když se dozvěděl, že si hodlá pořídit kámen na hrob, doporučil jejich společný známý prof. Jaroslav Kladiva. Sochař po několika setkáních a diskusích připravil návrh, model v hlíně, a když ho panu Hrabalovi ukázal, ten řekl pouhé „Ano!“

A tak se v první polovině 80. let zrodil pomník z hrubozrnného vápence. Otvor nahoře symbolizuje podle autora prostor, volnost, věčný život. Sám Hrabal ho později začal interpretovat v souvislosti Raymondem Moodym a jeho knihou *Život po životě* a s obrazem Hieronyma Bosche *Vize ze záhrobí*.

To je ostatně z jeho textů všeobecně známé. Proč ale ona opřená ruka? „Nechal jsem se inspirovat rukama samotného Bohumila Hrabala. Měl je neobyčejně krásné, takové sukovaté, ostatně úplně stejně, jako byl on sám.“ vysvětluje tvůrce.

Několikatunový náhrobek, na jehož čelní stěně je vytesáno Rodina Hrabalova, přivezl ze svého ateliéru do Hradištku ve starém gaziku. Když řekl panu Hrabalovi, že ho bude instalovat sám, pravil spisovatel, že na to nemá nervy a odešel se slovy „Až to budete mít hotové, tak přijďte za mnou, uvařím vám guláš.“

Za pomoci kladky, válečků a trámků dopravil náhrobní kámen na místo a již vyzkoušeným postupem postavil na místo. A guláš byl a pilo se pivo.

Sochař Aleš Hnízdil s Honzou Řehounekem na fotce Jiřího Černého.

V rámci konference (viz str. 3) přednášeli v nymburské knihovně Petra James a Holt Mayer. Samozřejmě hlavním akcentem jejich přednášek byla díla Bohumila Hrabala.

Zpravodaj Klubu čtenářů Bohumila Hrabala Nymburský pábítel, červen 2017. Registrace: MK ČR E 1088777. Vydavatel: Městská knihovna, Palackého 1749, 288 02 Nymburk, tel.: 325 512 723. Šéfredaktor: Jan Řehounek, Všechnápská 1666/6, 288 02 Nymburk, tel. 603 238 523, e-mail: jan.rehounek@seznam.cz. Grafické zpracování: Vladimír Kvíz, Ječná 26, 288 02 Nymburk, tel.: 603 415 060, www.kviz.cz, e-mail: vladimirkviz@gmail.com. Tisk: Tiskárna Boftisk, Potoční 1847, 288 02 Nymburk, tel.: 737 419 930, www.boftisk.cz. Pro členy Klubu čtenářů Bohumila Hrabala zdarma, volně prodejné výtisky 10 Kč. Náklad 200 ks.